

VESTI IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LUDI PO AMERIKI

—V Calumetu, Mich., se je pripetila te dni huda nesreča, ko je neki avtomobilist povozil rojaka Antona Slivaca, ki živi na L'Anse. Kdo je bil voznik avtomobila, kateri ga je zadel, se ne ve, ker je po nesreči pobežnil in pustil ranjenega ležati ob cesti. Pozneje ga je našel neki drugi avtomobilist in ga je prepeljal v L'Anse bolnišnico, kjer je pa nekaj ur potem umrl, ne da bi se zavedel. Policija poizveduje za pobeglim voznikom, toda dosedaj brez uspeha. Pokojni zapušča enega brata, Eli Slivaca na Calumetu.

—V De Kalb, Ill. je umrla Micka Komovc. Zapušča moža in dve hčerki.

Sheboygan, Wis. — Smrt znane rojake. — V torek 13. julija, je v bolnišnici Sv. Nikolaja po komaj 6-dnevni bolezni preminul šrom Sheboygana in tudi v Milwaukee splošno poznani rojak Anton Simenc, gostilničar. Star je bil šele 45 let ter je pri-

(Dalje na 2. str.)

Governor nastopil proti linčanju zamorcev

Zamorci sta morala plačati s svojim življenjem, ker sta baje zabolala policista, ki je ostal pri življenju.

TALLAHASSEE, Fla., 20. julija. — Ko so gubernator Freda P. Cone-a danes obvestili o uboju Richarda Hawkinsa in Ernesta Ponderja, dveh zamorskih mladeničev, ki sta bila ustreljena, je gubernator vzkliknil: "To ni linčanje, pač pa umor!" Zamorca sta bila zaprta, ker sta bila obtožena, da sta zabolala nekoga policista.

"Uvedel bom prosekucijo proti vsakemu, ki jemlje postavbo v svoje lastne roke", je izjavil gubernator. Ker Frank Stoutmaire je izjavil, da so štirje možje, ki so imeli preko glave in obrazov potegnjene papirnate ovojce, prisilili policijskega seržanta Harry Fairbanksa, da jih je spremenil do okrajne ječe ter jo odprl. Ko je to storil, so mu zvezali roke, zamašili usta ter ga zaklenili v neko celico.

Ko so seržanta pozneje osvobodili iz njegovega neprijetnega položaja, so on, šerif in ostali dolge ure iskali pogrebna jeto, o katerih pa ni bilo nobene sledi, dokler jim ni nek žena telefonirala, da je našla njiju trupli pod hrasti, tri milje in pol od mesta.

Ko so deputiji prišli na mesto zločina, so našli njiju trupli ter ugotovili, da je bilo vsako truplo prevrtno najmanj od dvajsetih krogel.

Pri truplih je bil kos papirja, na katerem je bilo z velikimi črkami napisano: "To je njiju zadnji zločin. Naj vam bo v svarilo! Nigri, zapomnite si, da boste vi prihodnji na vrsti!"

Zabodeni policist je še živ in upajo, da bo okrevale.

Doma iz bolnišnice

Paul Gersin je bil pripeljan iz St. Alexis bolnišnice na svoj dom na 18530 Underwood Ave., kjer ga prijatelji lahko obiščejo.

Orožništvo v Beogradu je nastopilo proti vernikom na ukaz ministra dr. Korošca

Dr. Korošec je tvorec konkordata in njegova pogonska sila, pravi poročilo New York Timesu. — Ljudstvo je skrajno razburjeno in ogorčeno. — Cenzura nad poročili za inozemstvo.

DUNAJ, 21. julija. — (K večerajšnjemu poročilu dodajamo danes še dodatno, ki je točnejše in jasnejše. Op. ured.). — Procesija pravoslavni vernikov, ki so jo napadli policaji in orožniki se je pod vodstvom škofov in drugih cerkvenih dostojanstvenikov pomikala iz katedrale sv. Save, kjer so molili za zdravje patriarha Varnave.

Ko se je izvedelo za cerkveno opravilo v cerkvi sv. Save in za nameravane procesije, je dr. Korošec, minister notranjih zadev, ukazal, da se procesije prepreči. Sv. sinod pa ne to odgovoril, da se ne bo dal zadržati niti od molitve, niti ne od procesije, ki je ob takih prilikah v navadi.

V zadnjem trenutku je vlada sklenila, da bo tolerirala cerkveno opravilo, nikakor pa ne procesije. Ko se je procesija pozneje kljub temu pričela pomikati iz cerkve, s škofi, banderi in velikim razpelo na čelu, so ljudje vedeli, da se to ne bo dobro izteklo.

V procesiji je bilo okoli 5.000 ljudi, ki so molili in prepevali cerkvene pesmi. Ko je procesija dospela v sredino mesta, se je tam nenadoma znašla pred dvojnim kordonom orožnikov, ki so imeli nalog, razpršiti procesijo. Svečenički pa so korakali naprej ter pasirali skozi kordon, ker so orožniki oklevali, da bi jih napadli.

Toda čim je duhovščina pasirala skozi, je orožništvo naskočilo procesijo, ki je sestojala večinoma iz žensk in deklet, ki so

se v grozi razbežale. Ljudje, ki so gledali prizor, so imeli solzne oči, videč, kako orožništvo ogrožuje ljudstvo in duhovščino z nabiti puškami in nasajenimi bajoneti.

Med mnogimi, ki so bili napadeni in potolčeni na tla, je bil tudi škof Simeon. Krvavega so ga odnesli s pozorišča napada. Policija mu je iztrgala iz rok svete embleme in mnogo cerkvenih bander je bilo razcefranih na kose.

Zvečer so se raznesle vesti, da je bilo nad 100 svečnikov aretiranih.

Medtem pa, ko se je zunaj vse to vršilo, je vlada predložila v skupščini konkordat v ratifikacijo ali odobritev.

Anton Korošec je bil eden od dveh ministrov, ki sta bila odsotna. On je tvorec in zagovornik konkordata in opozicija ga dolži, da je s pomočjo svojega vpliva pregovoril kneza Pavla, ki je, naravno, pravoslavne vere, da je podprl ratifikacijo konkordata v skupščini.

Kabinet je imel sinoči pozno v noč sejo, na kateri so se ministri posvetovali glede nadaljnjih odredb. Lojalni Srbi so zlasti ogorčeni nad dejstvom, ker je vlada dovolila včeraj hrvatskemu voditelju dr. Mačku v Zagrebu kavalerijsko častno spremstvo, dočim je v sredini glavnega mesta napadla procesijo pravoslavni vernikov.

Takoj po incidentu je vlada uvedla cenzuro nad vsemi vestmi, ki so bile odposlane iz dežele. Cenzura je trajala tri ure.

ITALIJA IN NEMCIJA GROZITA SPET RAZBITI PRIZADEVANJE ODBORA ZA NEVMEŠAVANJE

Angleži in ostali narodi zahtevajo, da se najprej razpravi vprašanje odpoklica inozemskih prostovoljcev, Italija in Nemčija pa vztrajata pri zahtevi, da se najprej reši vprašanje pravic "bojujočih se sil."

LONDON, 20. julija. — Pododbor skupine narodov, ki se trudijo doseči kak sporazum v pogledu nevmešavanja v španske zadeve, se je prekal nocoj v dvoje blokov, ko si je angleška vlada prizadevala, skrbati skupaj na vseh koncih in krajih polomljeno zgradbo nevmešavanja.

Italija in Nemčija sta se postavili na eno stran proti sedmim narodom, ki stojijo na drugi strani te skupine.

V nekaterih krogih se govori, da pomeni to razsulo pogažanje Lord Plymouth, reprezentant Velike Britanije in predsednik seje, je prekinil sejo v upanju, da se bo z njo nadaljevalo v četrtek (jutri).

Spor je nastal zaradi vprašanja, naj se li prej razpravi o odpoklicu inozemskih "prostovoljcev" iz Španije ali o rešitvi vprašanja vojnih pravic obema bojujočima se strankama.

Dino Grandi, italijanski poslanik, je zahteval, da se mora najprej razpravljati in rešiti vprašanje vojnih pravic bojujočih se strank, in šele potem vprašanje odpoklica prostovoljcev.

MADRID, 20. julija. — Uradno poročilo španske vlade naznača, da so fašisti zavzeli hrib št.

Z reorganizacijo sodišča ne bodo prodrli

Vsa znamenja kažejo, da z reorganizacijo najvišjega sodišča ne bo nič. — Zdaj gre v glavnem za to, da se doseže kompromis, s katerim bi se vsaj nekaj rešilo.

WASHINGTON, 20. julija. — Kakor kažejo vsi znaki, ne bo nič z reorganizacijo vrhovnega sodišča.

Po konferenci s predsednikom Rooseveltom v Beli hiši so voditelji leglacije dali razumeti, da ne bodo potiskali jutri predloge v ospredje.

Zdaj gre v glavnem za to, da se doseže kompromis, s katerim bi se vsaj nekaj rešilo. Administracija ima zagotovljeno tolažbo v tem, da bo odstopil še en član najvišjega sodišča, če se bo črtalo z leglacije vse, kar se nanaša na reorganizacijo najvišjega sodišča.

Senator Robert F. Wagner iz New Yorka, demokrat, ki je še do sinoči nameraval odgovoriti governerju Lehmanu, kateri mu je svetoval naj nasprotuje predlogi, je v zadnjem trenutku sklenil, da tozadevno ne bo podal nobene izjave. Zdi se, da se mu ne zdi vredno brati in zagovarjati predloge, ki bo tako in tako zavrnjena.

PONOVI PRIZADEVANJE V JUGOSLAVIJI

BEOGRAD, 21. julija. (Pred zaključkom lista doznavamo še sledeče): Tekom 24 ur so danes že v drugi izbruhle sovraštvo med pravoslavni in katoličani v Jugoslaviji, ko je hotel sinoči policija razgnati ljudsko množico, ki se je zbrala na protestnem shodu proti vladi, ki namerava odobriti vatikanski konkordat.

Spopad se je završil v Kalimegdanu, v bližini pravoslavne katedrale, ko je ljudska množica odgovorila s kamenjem na poziv policije in orožništva, naj se razide.

Ljudstvo je pričelo groziti z versko vojno, če vlada odobri rimsko katoliški konkordat.

Škof Simeon se nahaja težko ranjen v bolnišnici, kjer so ugotovili, da ima pretresenje možganov in mogoče poškodovano lobanjo.

Ministrski predsednik Milan Stojadinović, ki se boji, da bodo pravoslavni državljani, katerih je med 14 milijoni prebivalcev Jugoslavije 47 odstotkov, napadli njegovo vladno, je sklical k posvetovanju vse voditelje svoje stranke.

Smrt pod trukom

Calvin Weir, 17 let star in stanujoč na 1843 Taylor Rd., je bil včeraj na mestu ubit, ko je padel pod težak tovorni avto na Euclid Ave., in Noble Rd. Mladenič se je peljal na kolesu, pa se oprjel truka, ko je privozil mimo. Ko je truk zavil, je mladenič padel tako nesrečno, da je prišel pod kolesa priprženega truka, pod katerim je našel svojo smrt.

Poznana Slovenka umrla

V Charity bolnišnici je sinoči ob 11 umrla dobro poznana Agnes Lusin, po domače Burčeva mati, stanujoča na 6128 St. Clair ave. Pogreb bo vodil Frank Zakrajšek. Podrobnosti poročamo jutri.

ŠPANSKA MONARHIJA

SALAMANCA, 20. julija. — General Franco je danes izjavil, da bo morda v Španiji vzpostavljena monarhija.

V razgovoru, ki ga je imel Franco s časniki lista AB v Sevilji, je dejal, da so njegove simpatije na strani princa Juana Bourbonskega, tretjega sinu bivšega španskega kralja Alfonsa.

Kar se tiče odnošajev njegove "vlade" z Vatikanom, je Franco dejal, da slednji sicer niso oficijelni, da so pa prisrčni, "kakor se pač spodobi za narod, ki je tako globoko katoliški kakor je naš."

Uboji delavstva so bili—upravičeni...

Izjave porote, ki je sestojala iz članov Ameriške legije, mečejo kaj čudno luč na legijo.

CHICAGO, 20. julija. — Tukajšnja koronerjeva porota, ki je preiskovala delavske uboje in masakra na Spominski dan v Chicagu, je prišla do zaključka, da so bili uboji — upravičeni.

Neka izjava te famozne porote, ki sestoji iz šestih brezposelnih ljudi, članov Ameriške legije, pravi:

"Kenneth Reed je podlegel rani v trebuhu, prizadeti od krogle iz revolverja, ki jo je izstrelil neki nepoznan policist tekotom izgedov, do je do 2.000 štrajkarjev, med katerimi so bili mnogi oboževali s kamenjem in količki, napadli policijo, ko so si hoteli skozi policijski kordon izsiliti pot v tovarno Republican Steel korporacije.

"Na podlagi predloženih dokazov porota smatra, da je bil ta uboj upravičen."

Podoben kakor ta, so se glasile tudi izjave glede ostalih devetih žrtev. Delavce hočejo na vsak način prikazati v očeh sveta kot arogantne nasilneže in nezadovoljne komuniste.

Izletniki iz Jugoslavije

Tvrdba Avgust Kollander nam poroča: Zadnji teden so iz Ljubljane v Ameriko dospeli na obisk, dr. Frank Trdan in ravnatelj Julius Slapsak ter Mrs. Ana Zavašnik, ki si hoče ogledati nekoliko novo deželo Ameriko.

Vsi so potovali z posredovanjem tvrde August Kollander.

S potovanja po Evropi pa se je povrnil Mr. Joseph Grdina, ki je na potniški trgu obiskal mnogo zanimivih krajev Evrope, kot Rim, Benetke, Beograd, Carigrad, Sofijo, prestolico Bolgarije, Atene, Solun na Grškem, Palestino in prestolico Jeruzalem.

Ker je obiskal zgodovinske kraje, pove tudi veliko zanimivosti.

Proti domovini na obisk so odpotovali Mr. Joseph Glinšek z ženo Mary in sinom Josephom, Mr. in Mrs. Joseph Mlakar in Mr. in Mrs. Frank Sershen z avtomobilom pod oskrbo A. Kollanderja.

Jug. sekcija za soc. zavarovanje

V petek večer, 23. julija se vrši redna seja Jug. sekcije za soc. zavarovanje. Seja se vrši v S. N. D. na St. Clair Ave., v navadnih prostorih. Vsi zastopniki in zastopnice ste vabljeni, da se seje udeležite. — L. Z. tajnik.

Green se zavzame za novo unijo časnikaarjev v A. F. of L.

Znani ameriški časnikaarji zahtevajo, da izstopi unija časnikaarjev iz Ameriške delavske federacije ter se priključi Lewisovi organizaciji.

V WASHINGTONU GROZI STAVKA DELAVCEV VSEH STAVBINSKIH STROK.

WASHINGTON 20. julija. — William Green, predsednik Ameriške delavske federacije, je dejal, da namerava pod okriljem svoje federacije ustanoviti novo unijo časnikaarjev in reporterjev.

Ako se lokalne unije časnikaarjev odpovedo J. L. Lewisovi organizaciji in obljubijo, da ostanejo lojalne Ameriški delavski federaciji, dobe v tem slučaju takoj svoje čarterje.

Lokalne unije časnikaarjev utegnejo biti vtelesene v novo internacionalno unijo, je pripomnil Green. Ameriška federacija je že podvzela korake za izdaje čarterjev lokalnim časnikaarjskim unijam v Chicagu, Minneapolisu in St. Paulu.

Znani in uvaževani časnikaarji, kakor na primer Walter Lipman, Westbrook Pegler in Dorothy Thompson zahtevajo, da se unija časnikaarjev loči od Ameriške delavske federacije ter se priključi Lewisovemu CIO.

WASHINGTON 20. julija. — V tem mestu se je pojavila nevarnost stavke 5.000 delavcev, ki so zaposleni v raznih stavbinskih strokah. Govori se, da hočejo delavci zastavkati iz simpatij do pleskarjev in barvarjev, ki so zastavkali pri delu v International Revenue poslopih.

Sitnosti so se začele zjutraj, ko so zastavkali pleskarji in slikarji, zaposleni v omenjenih vladnih poslopih, češ, da daje tvrdka kontraktorjev William Wilson and Sons iz Atlante pri najemanju delavcev prednost neunijskim pleskarjem pred unijskimi.

Delo na poštne poslopju se ni še pričelo, izvedelo pa se je, da se namerava tvrdka Coones and Raptis iz New Yorka poslužiti za to delo neunijskih pleskarjev.

Unijski voditelji so zagrozili z generalnim štrajkom, če se takoj ne nadomesti vseh neunijskih delavcev v vladnih poslopih z unijskimi.

Truki na piknik

Na piknik Kluba slovenskih groceristov in mesarjev, ki se vrši v nedeljo 25. julija na Pintarjev farmi, bodo vozili truki od polдне naprej vsake pol ure. Truki bodo vozili izpred Slovenskega Doma na Holmes ave., vogal East 152 in Sylvia, Slovenskega delavskega doma na Waterloo rd., od La Salle gledališča, vogal Miller Ave. in 200 St. ter vogal St. Clair in 22 St. Truki bodo vozili tudi nazaj vsake pol ure. Pričakuje se veliko udeležbo na tem pikniku, na katerem bodo krasna darila, fina postrežba in dobra okrepčila. Berite oglas v tem listu v petek.

V bolnišnici

Miss Alice Kozelj, 687 East 156 St., je bila odpeljana v Svetkovo ambulanco v Glenville bolnišnico, kjer se je morala podvreči operaciji na slepiču. Nahaja se v Ward 1.

VELIKE ZASLUGE WPA

WASHINGTON, 20. julija. — Tekom letošnjega poletja so izgotovili WPA delavci za 500 milijonov dolarjev raznih rekreacijskih naprav, ki služijo v zabavo in razvedrilo ameriškim državljanom.

Te naprave vključujejo nad 348 plavalšč, 81 kopališč, 3.305 igrališč in polj za atletiko, 3.504 parkov, 2.301 socialnih in rekreacijskih poslopih in 1.515 drugih naprav.

Velika železniška nesreča; štirje mrtvi

Nesreča se je primerila na železniškem križišču, ki je bilo brez zatvornic in brez čuvaja.

SALEM, O., 20. julija. — Štirje osebe, dva moška in dve ženski, so bile nocoj tukaj ubite, ko je brz vlak Pennsylvanije železnice zadel avtomobil, v katerem so se vozili. Nesreča se je zgodila na križišču na Wilson Streetu, tri bloke od postaje.

Mrtveci, ki so vsi iz Salema, so: Homer Silver, star 25 let; Kenneth White, 30 let; Mrs. Dennis DeWan, stara 30 let, in Mrs. Helen Laubsher, vdova, stara 24 let.

Razbitine avtomobila je vlekel vlak en blok daleč, preden je mogel ustaviti.

Križišče nima nobenih zatvornic, pač pa je nameščena ob tračnicah tabla z napisom, ki pravi, da odide čuvaj vsak dan ob petih iz svoje službe. Nesreča pa se je primerila poldrugo uro po njegovem odhodu.

Kolizija je bila tako silna, da se je pokvarila lokomotiva in vlak je imel enourno zamudo, ko je čakal na prihod druge lokomotive.

V POLARNEM TABORIŠČU

Sovjetsko polarno taborišče, 20. julija. — Zdaj so se pričeli pojavljati prvi razveseljevalni znaki arktične zime in bo minila nevarnost, da bi se preklala v kose ledena plošča, na kateri stoji taborišče ruskih sovjetskih znanstvenikov. Temperatura je padla na 30 stopinj Fahrenheita pod ničlo in začelo je snežiti v debelih kosmih.

Ledena plošča, na kateri stoji taborišče, je zdaj oddaljena že 125 milj od Severnega tečaja.

Želvina juha

Jutri večer, v četrtek, se bo serviralo pri Jožetu Zalokarju, 911 Addison rd., izborna želvino juha (Turtle Soup). Bo to juha iz ogromne "šild krote," užete v Pennsylvaniji. Prijatje te izredne in redke delikatese se vabijo, da gotovo pridejo na to pojedino v Zalokarjevo gostilno.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

»ENAKOPRAVNOST«

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-5312

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

50 raznašalov v Clevelandu, za celo leto.....\$5.50
za 6 mesecev.....\$3.00; za 3 mesece.....\$1.50
Po pošti v Clevelandu, v Kanadi in Mexici za celo leto.....\$6.00
za 6 mesecev.....\$3.25; za 3 mesece.....\$1.60
Za Zedinjene države za celo leto.....\$4.50
za 6 mesecev.....\$2.50; za 3 mesece.....\$1.50
Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države:
za celo leto.....\$8.00 za 6 mesecev.....\$4.00;

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

BORBA JEKLARSKIH DELAVCEV

Borba jeklarskih delavcev se nadaljuje. Po današnjih uspehih in neuspehih se vidi, da je sovražnik še vedno močan, odporen in trmast.

Da je ta borba omejena samo na delavce in posamezne kompanije, tedaj bi se moglo z gotovostjo govoriti samo o uspehih in zmagah delavcev, tako pa se mora v današnji borbi govoriti tudi o neuspehih.

Delavci so doslej pokazali veliko odločnost in vztrajnost v borbi za svoje, po zakonu jim priznane pravice. Tej njihovi odločnosti bi se delodajalci kaj težko upirali ter bi bili prisiljeni, popustiti in privoliti v upravičene delavske zahteve. Toda v ta boj je vstopila še tretja sila.

Pod pretvezo vzdrževanja miru in reda, zaščitite "pravice do dela" ter obrambe kompanijskega lastništva, so mestne in državne oblasti poslale in postavile pred tovarne stražnike in vojake, ki — po ukazu svojih predpostavljanih — delujejo več ali manj javno v prilog kompanij in na škodo delavcev. Sicer se to ne dela v vsakem slučaju, vendar pa v večini slučajev.

Če temu ne bi bilo tako, ne bi nikoli prišlo do ubijanja delavcev v South Chicagu in v drugih središčih štrajka. Težko se je boriti človeku, ki nima drugega na razpolago ko gole roke, kajti največji slabič s puško in revolverjem v roki, je močnejši kakor najhrabrejši neoborožen junak. Nepredvidno in naravnost blazno je, če se stotine ali tisoče delavcev upre majhni skupini oboroženih stražnikov in vojakov, kajti končno bodo morali tako blaznost vendar plačati s svojo krvjo.

Zato razumni in uvidni delavski voditelji neprestano priporočajo delavcem, naj ne izzivajo neredov in naj se uklonijo pred surovo silo, sicer bi sebi bolj škodili kakor pa koristili, dočim bi dali nasprotnikom priliko, da se pokažejo pred svetom kot krotka jagnjeta, na katera so navalili delavci ko divje zveri.

Tako premišljeno in mirno zadržanje delavcev je sicer težko, kajti so slučajji, ko tudi najbolj hladnokrvnemu človeku kri zavre, ko vidi, kakšnega oboroženega nasilja se poslužuje sovražnik, toda v vseh takih slučajih mora razum nadvladati srce.

Lepo in mirno so se doslej v vseh slučajih zadržali delavci na štrajku, brez ozira na izzivanja in napade od strani nasprotnikov. Sili močnejšega se niso mogli upirati, zato je bilo tudi gotovim kompanijam mogoče, da so privlekli skebe v svoje tovarne, da so nato lahko potom novin javljale, da se delavci prostovoljno vračajo na delo. In tako se dobe danes nepoučeni ljudje, ki pravijo, da je štrajk zlomljen in da je zdaj spet vse tako, kakor je bilo pred štrajkom. Ne verujemo sicer, da bi bilo število takih lahkovernih ljudi veliko, toda bilo že kolikšnokoli, taki glasovi in taka naziranja otežujejo borbo jeklarskih delavcev in ji vobče škodujejo.

Vero v končni uspeh in zmago svoje stvari morajo imeti vsi delavci, ne glede na to, ali so zdaj sredi tega štrajka, ali so morda zaposleni kot unijski delavci.

Zaradi svoje lastne koristi in zastran svojih lastnih interesov ne smejo torej delavci, ki niso direktno prizadeti, samo od daleč gledati na borbo svojih tovarišev, marveč morajo isto zasledovati z živim interesom in svojim sodelavcem, ki so na štrajku, morajo po svojih močeh moralno in materialno pomagati, zakaj oni stari pregovor: danes meni, jutri tebi! še vedno drži.

To je tem potrebnejše, ko vsa znamenja kažejo, da se je borba ameriških delavcev šele pričela in da bo treba posvetiti še mnogo časa ter doprinesti še velike in številne žrtve, dokler bo ameriško delavstvo izvojevalo popolno zmago ter jo tudi utrdilo proti vsakim bodočim napadom, ki bi stremeli za tem, da se pogazijo njihove zakonite pravice.

To, kar so v zadnjem času z veliko in težko muko izvojevali, so samo mrvice tega, kar jim gre in kar bi morali dobiti. Pa tudi te mrvce utegnejo izgubiti, ako ne bodo složni, edini in v svoji borbi trdno odločeni, da se ne zadovoljujejo več z mrvami, ki padajo od polnih miz delodajalcev, ker imajo tudi oni — delavci — pravico do življenja, ki je vredno človeka.

V tem geslu je pričetek in konec borbe in zmage.

Vesti iz življenja ameriških Slovencev

(Dalje s 1. str.)

Šel v Sheboygan iz stare domovine, ko mu je bilo komaj 17 let. Poleg soproge zapuša še Tletnega sinčka Antona, brata Johna in dve sestri, ter v starem kraju enega brata in eno sestro. — V Wausau Memorial bolnišnici pa je v soboto 10. t. m. po 14 dnevni bolezni vsled željstnega krča preminul 16-letni Frank Zore, sin rojaka Johna Zoreta, čigar soproga Elizabeta je umrla pred 19 meseci. Poleg očeta žaluje za njim še en brat, John Jr., in ena sestra, Mrs. John Swita.

Pittsburgh, Pa. — Pred nekaj dnevi si je živel življenje rojak Peter Urnkar, star okrog 46 let in doma od nekdaj na Dolenskem. V smrt ga je pogrnala bolezen, na kateri je trpel, odkar je bil pred dvema letoma povožen od avtomobila. Zapuša več neodrskih otrok. Bil je član JSKJ in ameriške organizacije Moose.

Buenos Aires, Arg. — Umrl je Franjo Nemec, star 33 let in doma iz Mirna pri Gorici. V Argentini zapuša dva brata, v stari domovini pa mater, dva brata in sestro. — Poročila sta se Anton Santel iz Belsega in Jospina Žurga iz Bače na Primorskem.

Ludvig Benedik umrl

"Glas Naroda" poroča: V nedeljo opoldne je nenadoma umrl Mr. Ludvik Benedik, poslovneja "Glasa Naroda". Novica o njegovi smrti je vse globoko pretresla, kajti še v nedeljo jutraj ni nihče domneval, da so mu ure štele. Dopolnne je še delal v svojem vrtu, nenadoma mu je postalo slabo, zadela ga je srčna kap.

Mr. Ludvik Benedik je bil rojen dne 16. avgusta 1876 pri Sv. Joštu nad Kranjem. Razmeroma mlad je dospel v Ameriko, najprej vršil dela, ki so bila svojačasno usojena skoraj slehernemu priseljencu ter končno stopil v službo pri "Glasu Naroda". Svojo odgovorno službo je vzorno vršil celih petin trideset let.

Pokojnik zapuša neotolajljivo vdovo, tri sinove: Ludvika, Theodorja in Franka, hčer Mildred ter nešteto prijateljev, ki ga bodo obdržali v trajnem spominu. Bil je član društva "Slovenija" SNPJ, ter član Samostojnega Bolniškega Podpornega društva v New Yorku. Težko prizadeti rodbini iskreno sožalje.

Samo 2455 prostovoljcev?

SALAMANCA. — General Queippo de Llano, ki igra vlogo nekakega propagandnega ministra generala France, je imel po radiju govor, v katerem se je bavil s problemom tujih prostovoljcev v Španiji.

Med drugim je izjavil, da se general Franco prav nič ne upira odpočitku prostovoljcev, ker bi tak odpočitek najhuje zadel valencijsko vladno, ki ima svojo glavno oporo v inozemskih brigadah.

Na strani generala France se bori samo 2455 tujih prostovoljcev, ki so sklenili pogodbe za dobo 12 oziroma 18 mesecev. Od teh je 2,054 prostovoljcev svoje pogodbe obnovilo, ostali pa bodo po izteku pogodbe poslani v svojo domovino. Čim dobi general Franco jamstvo, da bodo odstranjeni iz Španije vsi

prostovoljci, ki se bore na strani valencijske vlade, bo sam odpuštil vse, ki se bore na njegovi strani.

Suša v Kanadi

TORONTO. — V Kanadi je zavlada silna vročina. Po uradnih podatkih je v zadnjih dneh umrlo na solnčarici več sto ljudi. Zaradi suše je uničen velik del letošnje žetve. Najhuje so prizadete baš najrodovitejše pokrajine. Pomanjkanje vode je zelo občutno zlasti na farmah, kjer je poginilo že veliko živine. Nekateri farmarji so morali poklati vso živino. Pojavili so se tudi veliki požari po poljih in gozdovih.

Kuhati v poletnem času

Ko se spomnite na poletje in na vroče dneve, ki so spojeni s to sezono, si zaželite hladnejšo in hitrejšo kuhinjo. Ko začnete iskati bolj udobno metodo kuhe, si oglejte hladno kuhinjo, ki se vam nudi na električni peči in v električnem roasterju. Električni roaster bo posebno privlačen za družino, ki gre poleti v naravo v kak "cottage" kjer ni plina in ni prostora za električno peč.

Družina, ki lastuje električni roaster to poletje si bo štela to kot svojo najboljšo udobnost. Velik pladenj drži velike kose mesa, kokoši ali purane. Te speče do perfektnosti, rujavo in slastno.

Na istem pladnju lahko pečete pecivo, torte in potice. Električni roaster je prava ročna peč, ki jo lahko postavite okoli. Manjši roasterji so namenjeni, da lahko kuhate v kuhinji predmetov, ki jih lahko napravite sami doma, brez da bi se sami kuhali v kuhinji.

Naših polj kraljica

Slovenski pesnik Cvetko Golar je nazval pšenico naših polj kraljico. Ta naslov tudi v polni meri zasluži, saj spada med najvažnejša živila človeštva. Izmed vseh žitnic je v prvi vrsti riž, takoj na drugo mesto pa pride pšenica.

Pšenica spada v vrsto trav in je v bližnjem sorodstvu z ržjo in ječmenom. Kje je prvotna domovina te koristne žitnice, ni znano, ker je v divjem stanju ni nikjer več najti. Sodi se pa, da je prišla iz Male Azije. Ljudje so jo udomačili oziroma so jo začeli pridelovati že v zelo davnih časih. Znana in cenjena je bila v starodavnem Egiptu in v Palestini že pred tisočletji. V razvalinah davno porušenihih razsutih mest so raziskovalci našli sledove pšenice in ponekod celo precej ohranjena pšenična zrna. Dokazano je tudi, da je služila pšenica za hrano davnim prebivalcem Švice, ki so si gradili stanovanja na kolih nad vodo.

Na ameriški kontinent je prišla pšenica šele z naseljenci iz Evrope. Indijanci bolj južnih krajev so pač poznali in gojili koruzo, niso pa imeli pšenice. Amerika se je oddolžila Evropi s koruzo, krompirjem in tobakom, katerih rastlin v starem svetu pred odkritjem Amerike niso poznali.

Z izbiranjem, križanjem in negovanjem so poljedelci vzgojili mnogo vrst pšenice. Nekatere vrste pšenice imajo resasto klasje, druge golo. Tudi zrna različnih vrst pšenice se loči po barvi, debelosti in klenosti. Dalje imamo zimsko in pomladno pšenico. Prva se seje v jeseni, prezimi pod snegom, nakar nadaljuje rast sledečo pomlad in dozori poleti. Pomladna pšenica se seje spomladi in dozori že v poletju iste

ga leta. V splošnem je zimska pšenica boljša od pomladne. Pomladno torej sejejo le v krajih, kjer so zime navadno brez snega in tako ostre, da uničijo jesensko setev.

Pšenica se je udomačila po vseh zmerno gorkih krajih sveta. V prav vročih krajih ne uspeva, istotako tudi ne na severu, kjer je letna sezona prekratka. Na ameriški kontinent, in sicer v Mehiko, so Španci vpeljali pšenico leta 1530. V naših novogledskih državah pa je bila prvič pridelovana okrog leta 1602. Danes se v nobeni posamezni državi sveta ne pridelata toliko pšenice kot v naši republiki. Najbolj izrazite pšenične države naše Unije so North Dakota, South Dakota, Kansas in Montana. Kolikor toliko pšenice pa se prideluje v vseh državah, ponekod več, ponekod manj. Za Zedinjenimi državami pridelata največ pšenice Rusija.

Poljedelci so tekom stoletij vzgojili razne podvrste pšenice, ki bolj uspevajo v klimatičnih razmerah raznih krajev. V zadnjih desetletjih pa se znanstveniki raznih držav trudijo, da bi s križanjem raznih vrst vzgojili nove vrste, ki bi bile bolj rodovitne, bolj zgodnje ali pa bolj odporne proti raznim rastlinskim boleznim ali proti suši, megli in vlažnosti. Ruski znanstveniki, na primer, so vzgojili pšenično vrsto, ki zelo hitro dozori, da jo bodo mogli pridelovati na planjavah visokega severa, kjer so poletja kratka, in navadne pšenične vrste ne dozori.

Pred par leti je bilo poročano, da je neki slovenski znanstvenik dosegel na državni poskuševalnici v Jugoslaviji zanimive uspehe s križanjem pšenice in rži. S križanjem cvetnega prahu rži in pšenice, je dobil novo žitnico, ki je napol rž, napol pšenica. Ta križanka je važna zato, ker rž uspeva tudi v hladnih, visokih in meglenih legah, kjer se pšenica ne obnese; pšenica pa daje boljše moko. Nova križanka bo torej uspevala v bolj neugodnih legah kot pšenica, pa bo dajala boljše moko kot rž. Tudi v Nemčiji so baje imeli s takim križanjem nekaj uspehov.

Po našem zapadu se širijo ogromna pšenična polja. Kdor se je ob času pšeničnega zorenja vozil preko takega polja, se mu je zdelo, da je sredi zlatega morja. Na teh ogromnih pšeničnih poljih seveda vsa dela opravljajo stroji: oranje, setev, košnja, mlaceni in čiščenje. Moderni stroji za žetev istočasno pšenico zanjejo, mlati, čistijo in spravljajo v vreče, ki že zavezana padajo iz stroja, da jih je treba samo naložiti na voz in odpeljati. Ako bi se tu pri pridelovanju pšenice posluževali po večini ročno dela, kakor se to vrši večinoma v Evropi, ne bi ta dežela glede tega pridelala stala na prvem mestu. Pšenična žetev se začne že meseca maja v naših južnih državah in se konča v avgustu na našem severu.

"Nova Doba"

Niagarski slap v Ljubljani izginil

Ker so izvršena vsa regulacijska dela v Ljubljani, so začeli podirati tudi zasilni betonski jez, ki ga je bila pred 2 letoma postavila terenska sekcija za regulacijo Ljubljanske nad Hradeckega mostom pri Novem trgu.

Jez so sedaj popolnoma podrli in so začeli prazna tla betonirati oziroma izravnati z ostalo betonsko strugo. Ob povodnjih je Ljubljana čez jez, ki je sicer zadrževal vodne mase, ko so betonirali odsek nizdol do trmostja, drvela v silnem vodopadu. Zato so ta jez hudomušneži krstili za ljubljanski niagarski slap.

Ljubezen, ki ni zarjavela

Pred šestdesetimi leti je prišel mlad ruski častnik iz carjeve garde slučajno k svojim sorodnikom na Romunsko in kmalu potem so ga povabili na neki dvorni ples. Ta večer se je seznanil z lepo hčerjo nekega rumunškega plemenitaša in milijonarja.

Od prvega trenutka dalje sta bila Nikolaj Marzac, kakor se je imenoval častnik, in lepa Vera Diacenso do ušes zaljubljeni drug v drugega. Sestajala sta se naslednje dni in sta sklenila, da se kmalu poročita. Toda ko je Vera o tem povedala svojemu očetu, ji je ta prepovedal vsak stik z ruskim častnikom, saj je bilo to tik pred izbruhom rusko-turške vojne, razen tega pa je mladi častnik spadal med tiste, ki so jim upniki podnevi in ponoči za petami. Milijonar je imel zadoosti vpliva, da je pri ruskem vojaškem atašeju v Bukarešti izposloval takojšnji povratek poročnika Marzaca v Rusijo.

To se je zgodilo tako hitro, da se zaljubljenca niti posloviti nista mogla drug od drugega. Edini spomin, ki ga je častnik vzel s seboj, je bil robček njegove zaročenke z rumunskimi vezeninami. Sprva je bil ves obupan, potem se je vdal, ker je pričakoval, da se bo vojna kmalu končala in da se bo vrnil potem v Bukarešto. Z bojišč je pošiljal svojemu dekletu pismo za pismom — toda nobeno je ni doseglo. Ko se je vojna končala, so častnika, ki je bil med tem napredoval v stoltnika, imenovali za guvernerja neke sibirskes gubernije. Tudi za to zakrito pregnanstvo v drugi konec sveta bi se bil moral "zahvaliti" očetu svoje Vere. Izgubil je upanje, da bo svojo izvoljenko še kdaj videl. Samo enkrat ga je dohitelo nežno pismo iz njenih rok.

Leta so prešla, minila je tudi svetovna vojna z revolucijo. Častnik, ki se je bil med tem postal, je pobegnil preko Azije. Nekdanji guverner je postal malodane potepuh, njegovo edino imetje je bilo nekoliko rubljev, ki jih je imel shranjene v robčku z rumunskimi ornamentami. Dospel je do Monte Carla. Tu je prisedel s svojim zadnjim denarjem k igralni mizi. Dobival je in izgubljal, na zadnje pa mu je bila sreča mila in je priigrall celo imetje. Tedaj je nehal igrati in je najel pet detektivov, ki naj bi mu poiskali Severo Diacenso. Čez nekoliko tednov so jo v Kišinjevu res našli. Med tem je bila postala stara, uboga žena. Jokala se je od veselje, ko je zvedela, kdo jo je dal iskati.

In pred nekoliko dnevi sta se 90letni Rus in 81letna Rumunka poročila pred altarjem majhne pravoslavne cerkve v Kišinjevu...

ŠKRAT

Klerikalci in liberalci v starem kraju se pričajo, ali smo narod ali pleme. Končnovejavno tega doslej še niso ugotovili, ugotovili pa so toliko, da imamo vsi: Srbi, Hrvati in Slovenci svoje posebne značilnosti. Na primer:

Slovenci: kranjske klobase, čvček, harmoniko in škapulir.

Hrvati: gemišče, šinterbratle, tamburico in — hrvatsko pitanje.

Srbi: čevapčiče, gusle in lokavost.

Male razlike med brati: Srb pravi, da potuje v Zagreb, Hrvat ide u Beograd, a Slovenec — ostaja v Ljubljani.

Hrvat zna zasoliti, Slovenec s putrom namazati, a Srb in — zabeliti.

Bratske kletvice: Hrvat pravi: Vrag te skelil i dal! Srb in Salje vse od kraja v "torbu" materinu. Slovenec pa krvavo pogleda in vzkligne: Auf brkvs!

"Ojej, ojej — ogenj vam je torej vzel tudi taščo? Moje so žalje! Kako pa se je mogla zgoditi takšna nesreča?"

"Veste, tašča je tako sladko spala, da se je nisem upal zbuditi iz sna..."

"Takale lokomotiva, ki vleče brzovlak, je gotovo zelo draga!"

"Mislim, da je. Rad bi imel toliko denarja, da bi si kupil vsaj eno tako lokomotivo."

"Čemu bi pa ti bila?"

"Saj je ne potrebujem, le toliko denarja bi rad imel."

NA ŠVEDSKEM VSAKDO VE, KAJ JE POSTAVA

Švedske postave so primeroma preproste in direktne ter so zbrane v eni sami knjigi. Ta knjiga in pa biblija se najdemo skoraj v sleherni švedski hiši, celo kjer ni drugih knjig. Švedski kmet lahko vzame postavsko knjigo s police ter sam prečita, kaj je postava. Precedenti t. j. prejšnje odločitve ne igrajo v švedskem pravosodju nobene vloge, kar je brez dvoma vzrok, da je odvetništvo zelo omejen poklic na Švedskem.

MILJE

Par milj pomeni samo par minut; toda tudi ako je kdo oddaljen malo več, dobi lahko našo postrežbo, točno in vestno, kadar jo potrebuje.

Tisti, ki želijo Svetkovo poslugo, ki je poznana 16 let kot popolna in vestna, nas lahko pokličejo brez skrbi, ne glede na daljavo.

AUGUST F. SVETEK

POGREBNI ZAVOD
478 EAST 152nd STREET KENmore 2016

JOS. ŽELE IN SINOV

POGREBNI ZAVOD
6502 ST. CLAIR AVE. ENdcott 0583
Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago.
Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo
COLLINWOODSKI URAD:
452 East 152nd Street Tel.: KEnmore 5118

ALEKSANDER LIČAN:

Spomini iz Sibirije

Mesto Lhasa stoji ob pritoku reke Bramaputre in šteje okrog 40.000 prebivalcev. Široke ulice, velike stavbe in lepo urejeni vrtovi krasijo mesto. Pred mestje je pa zelo zanemarjeno in umazano, da že zunanje lice kaže veliko bedo. Največja nečisti je tempel, kjer stanuje dalai-lama.

Lamaisti (buddhisti) imajo mnogo skupnega z našo vero. Pri cerkvenih obredih rabijo škofovsko palico, mitro, kadilo, rožni venec, blagoslovljeno vodo. Tudi lame (duhovniki) se ženijo in živijo zelo skromno in pobožno. Duhovništvo živi po samostanih, po več tisoč skupaj, v vsakem samostanu je tempel, ki je posvečen Budhi. Praznovrstvo je posebno med ženskim svetom zelo razširjeno. Vsaka večja naselbina ima svojo čarovnico in te vrste ženske najboljše izhajajo v Tibetu. Ženske, ki iščejo pri čarovnikih nasveta, morajo prinesiti s seboj jajca, kišmiš (neka vrsta naših rozin), tobak ali denar.

Tudi Tifonov in jaz sva si dala prerokovati od vedeževalke. Stopila sva v njeno izbo. Pri navadni leseni mizi je sedela kakih 40 let stara ženska in pred seboj je imela posebno vrsto kart. V kotu sobe sva opazila veliko košaro, v njej je bil izredno velik črn petelin, ki mu je družbo delala popolnoma bela kokoš. Zaslišala sva glas gonga: enkrat, dvakrat, trikrat. Polagoma je začela soba temneti in zdelo se mi je, da se čudne pošasti plazijo po zidu. Vedeževalka me je prišla za roko.

"Vidim in slišim", je pričela govoriti skrivnostno, "grozovito pokanje, do mozga prodirajoče krike smrtno zadetih, šviganje granat, hropenje hudo ranjenih, smrt, smrt in le smrt. Vidim mrtve ljudi, mrtvo živino in od granat razmesarjena trupla. In skozi vse te grozote si se srečno preril do Tibeta..." Hotela je nadaljevati, a meni je bilo dovolj. Vse grozote, ki sem jih preživel v vojni, so mi tako živo stopile pred oči, kakor bi jih bil pravkar preživel. Zazdelo se mi je, da sem spet na fronti, v rovih, v blatu. Pred seboj sem zagledal uničena

mesta, trge in vasi, grobove in spet grobove, begajoče ljudstvo, onečaščene žene in dekleta, kolero, kugo, svetovno no-rišnico in kri, človeško kri, ki je divjala, kričala po zadoščenju. Tudi Tifonovu je povedala skoro vso njegovo preteklost.

Ko sva odhajala, sva bila oba globoko ginjena. Molčala sva, a oba sva bila v dnu svoje notranjosti prepričana, da nama je ženska povedala nekaj resnice, pa naj jo je dognala tako ali tako.

Ker so začeli roparje neusmiljeno preganjati, se je morala tudi naša skupina umakniti. Naš gospodar si je izbral zelo dobro zavarovan prostor v Kumbumskem gorovju. Bila je to mala dolinica na vrhu skoro nepretrdnega grebena. Do romarskega mesta Kumbuma je bilo deset ur hoda. Romarji so morali skozi ozko so-tesko v bližini našega tabora, kjer so jih tolovaji navadno napadli, pobirali žrtvam dragocenosti in bliskovito izginjali v svoje varno zavetje. Za ubitimi romarji njih tovariši niso jo-kali, saj so bili prepričani, da so šli v nirvano, v dolino sreče in zadovoljstva.

V Kumbum so prihajali ro-marji iz vsega Tibeta. Znameniti tempel Sirkang je bil zme-rom prenapolnjen s pobožnimi verniki. Sredi templja je bil po-stavljen kakih 20 metrov visok spomenik reformatorju buddhi-zma Tsong-Kabi. To razkošno svetišče hrani v sebi neprecen-ljive dragocenosti.

S Tifonovim sva se že takoj po svojem nezaželenem prihodu v to družbo razbojnikov dome-nila, da pobegnava ob prvi pri-liki, ki se nama ponudi. Napo-sled je prišel ugoden trenutek, ki sva ga tako nestrpno prič-aovala. Tolovaji so bili šli na svoje rokovnjaško delo. V tabo-ru sva razen Rusa Pjetrova o-stala sama. Ker sva vedela, da se roparji pred polnočjo ne vr-nejo, sva mu zaupala najine načrte. Bil je ves iz sebe. "Ali sta blazna? Beg od tod pomeni gotovo smrt! Kaj pa napravita z Mongolom, ki tako zvesto straži gospodarjev šotor?" je govoril v strahu.

(Dalje prihodnjič)

Fran Milčinski:

Rodbinska grobnica

Nekateri imajo rodbinsko grobnico — meni ni čisto nič za-njo, da bi jo imel: prvič, ker sploh ne mislim umreti, pa se tudi ne ve, kdaj in kje bo človek umrl, grobnica pa se ne da s sa-bo nositi po svetu kakor žepna ura, in drugič je tudi grobnica jako minljiva reč, kakor je min-ljivo vse na tem jadnem svetu in ne kaže srca obešati nanjo.

N. pr. mesar Ješpernik, ta je — pa naj stvar povem od kraja! Ona leta pred vojno mu je predla jako žaltava, še stojnica ni bila njegova, nego jo je imel v najemu. Vsak petek je kako bu-šo zaklal in kakega mršavega backa — od tistih kosti in tiste kože se ni dalo bogateti!

Imel je očeta pri sebi, star je bil in nadležen, od magistrata je dobival par krajcarjev podpore — še za tobak ni bilo. Pa ko je umrl, je dejal Ješpernik: "Prav je imel stari, da je šel, kjer muh ni. Mu vsaj ne bo treba skrbeti, kje bo vzel nove hlače — za oni svet bodo že še dobre, čeprav zi-jajo spred in zad."

Pokopal je starega in mu na-menil križ na grob, kadar se bo kupčija obrnila na bolje. Pa so tekli tedni in so tekli meseci, no-ge so razhodile grob, preraslga je trava, stari se ni oglasil, da bi se kaj pritožil, pa je bilo dobro tudi brez križa.

Potem je prišla vojna. Za ne-katere ljudi vojna ni bila napač-na, pa je prinesla polno bisago sreče tudi Ješperniku. Prekupoval je živino in delal kupčije z blaženim vojaštvom — taka reč se vsakomur obnese, kdor zna. Znati je treba! Ješpernik je znal in se mu je obneslo in mu prines-lo denarja in hišo in ženo in ugled — tiste vrste ugled, kakr-šnega so pač uživali in še uživajo vojni dobavitelji. Pa ni bil tega ugleda deležen le on in njegova žena in hiša in denar, postal ga je deležen tudi "stari" tam zu-naj na pokopališču. Gospod vojni dobavitelj je sprejemal raz-liki, ki se nama ponudi. Napo-sled je prišel ugoden trenutek, ki sva ga tako nestrpno prič-aovala. Tolovaji so bili šli na svoje rokovnjaško delo. V tabo-ru sva razen Rusa Pjetrova o-stala sama. Ker sva vedela, da se roparji pred polnočjo ne vr-nejo, sva mu zaupala najine načrte. Bil je ves iz sebe. "Ali sta blazna? Beg od tod pomeni gotovo smrt! Kaj pa napravita z Mongolom, ki tako zvesto straži gospodarjev šotor?" je govoril v strahu.

Tako zanimanje je zelo časti-lo gospoda Ješpernika in je po-stal ponosen na čislane s svoje-ga starega pa je dal v pokopali-ških registrih poiskati, kod pri-bližno so ga bili svojčas zagreb-li, in je staremu dal napraviti nov grob in nanj postaviti spo-menik, soliden in ugleden spo-

menik, kakršen se spodobi oče-tu vojnega dobavitelja. Imel je spomenik lep pomemben napis, ki je vsem, ki so se za stvar za-nimali in so ga brali, razodeval, da se stari nahaja nad zvezdami in se tam primerno počuti. Toda staremu ni bilo več ime "stari," nego je bil ob tej priliki povišan v rajnika, in kadar je gospod Ješpernik govoril o njem, vedno je govoril o rajnkem očku in ga je spošljivo onikal.

Sreča je bila še naprej mila gospodu Ješperniku. Dobil je k denarju še denarja, k hiši še hi-šo, k ženi še žensko in njegov ugled je v taki meri zrasel, da že ni bilo več lepo.

Pa se gospodu Ješperniku v o-bilni sreči ni zakrknilo srce, ne-gi je pričel preudarjati, da ta sreča ni zgolj njegova zasluga, nego je hkratu naklonjen dar dobrotljivega Boga. Zbudila se mu je misel, da bi kaj storil za blagor svoje duše in je sklenil da si postavi na novem pokopa-lišču rodbinsko grobnico. Segel je v žep in so mu jo postavili z obokano rakvijo in s kapelico nad rakvijo; v kapelici pa je stal angel, temu angelu nekaj ni bilo prav, turbno je povešal glavo. Sploh je bila grobnica ta-

ka, da se je vsakomur lahko po-kazala, in je bila namenjena za večnost in za nepregledno vrsto članov dinastije Ješpernikove. Niti ni bil pozabil gospod Ješ-pernik rajnkega svojega očka, nego je ukazal, jim zbrati pičle umrljive ostanke, in tudi par gumbov so še našli, ki so se bili uspešno uprli trohnoh. Bil je dober, požrtvovalen sin in je gi-

njen vprašal, ali bi morebiti ka-zalo pri tej priliki rajniku ume-riti nove hlače, pa so mu odsveto-vali, da se ne izplača. Vse vku-paj, kost in dva gumba je dal po-ložiti v dragoceno krsto in pre-nesti v rodbinsko grobnico. Bilo je tiho spodobno slavlje, ki se ga je poleg Ješpernikove hiše ude-ležil le ožji krog njegovih prija-teljev, in se je slavlje zaključilo z izbranim žalnim zakusom. Pri tej priliki je bil rajni stari Ješ-pernik zopet povišan in je postal blagopokojni gospod oče, in če bi bilo šlo tako naprej, ne vem, kako visoke šarže bi bil še dose-gel stari revež brez tobaka in brez hlač.

Toda to je tisto, da baš ni šlo tako naprej, ampak ljubi včasih tudi dobrotljivi Bog nekoliko iz-premembe in je prišlo zaradi ljube izpremembe precej druga-če.

Kakor pridobljeno, tako iz-gubljeno! Najprej je šel denar, z denarjem ženska, potem sta šli hiši, s hišama žena, hkratu je šel ugled. Za vse so se mu našli interesentje, le ne za njegov ugled; še zaprt je bil gospod Ješ-pernik. Vse drugo so mu pobrali upniki.

Oziroma je bil jako vesel, ko se je spomnil, da mu upniki niso vsega pobrali in da so mu pustili rodbinsko grobnico. Pa jo je pro-dal za dvesto tisoč in šel v Ame-riko.

Lepa je bila grobnica, name-njena za večnost in za nepregle-dno vrsto članov iz dinastije Ješpernikove. Zdaj je dobila drugega lastnika in je bilo pri notarju narejeno pismo, da ku-pec takoj stopi v posest in užitek

te grobnice. Novi lastnik je bil vampasti pek Križaj in jo je takisto namenil sebi in svoji di-nastiji za vseh vekov veke. Pa ko je pri notarju kupoval od Ješ-pernika, je dejal: "Vi, Ješper-nik" (še gospod mu ni rekel), "Vi meni grobnico prodajate in jaz jo kupujem in plačujem brez bremen in brez gostačev. Ali imate koga notri?"

Pa je zamahnil gospod Ješ-pernik z roko: "Par kosti je no-tri od mojega starega — pa ne-mara še njegovega niso, ampak so pobrali, kar jim je prišlo v roke. Dajte jih, kamor hočete!"

Potem je šel, kakor rečeno, v Ameriko.

soviti Mayo kliniki je delal po-skušnje z raznimi jestvinami na 500 osebah in je pronašel, da si-rova čebula, mleko in smetana, sirova jabolka in kuhano zelje povzročajo največ osebam ne-prilike. V več ko četrtini prime-rov so se omenjene jestvine iz-kazale za nepravne. Trinajst do osemnajst odstotkov oseb, na katerih je delal poizkuse, je ime-lo želodčne nepravilke po uživa-nju čokolade, redkvice, paradiz-nikov, kumar in jajc. Najmanj nepravilke je povzročalo uživanje graha, krompirja, kurenine in rib.

NI VSE ZA VSE

Pravijo, da niti dve osebi na svetu nista popolnoma enaki. To pa ne velja samo za zunanost, ampak tudi za notranji ustroj. Znano je, da nekaterim ljudem delajo nepravilke čisto poštene je-di, katere drugi brez škode uživa-jo. Dr. W. C. Alvarez na gla-

OLD PEOPLE find way to keep breath wholesome

Halitosis (bad breath) quickly yields to Listerine, safe antiseptic and deodorant

Either because of stomach disturbances, food fermentation, or the wearing of false teeth, old people frequently have halitosis (bad breath). No wonder others consider them a nuisance.

But now Science has found that the regular use of Listerine will often overcome offensive mouth odors due to the fermentation of tiny bits of food on mouth, teeth, or dental plate surfaces.

This safe antiseptic and quick deodorant works quickly. It cleanses mouth, teeth, and gum surfaces. Halts fermentation and putrefaction, a major cause of odors, and then counteracts the odors themselves.

Try using Listerine every two or three days. See how much more wholesome it leaves your mouth. How it sweetens your breath. Lambert Pharmaceutical Co., St. Louis, Mo.

Don't offend others - Check halitosis with LISTERINE

Kidneys Must Clean Out Acids

The only way your body can clean out Acids and poisonous wastes from your blood is thru 3 million tiny, delicate Kidney tubes or filters, but beware of cheap, drastic, irritating drugs. If functional Kidney or Bladder disorders make you suffer from Getting Up Nights, Nervousness, Leg Pains, Backaches, Cries Under Eyes, Dizziness, Rheumatic Pains, Acidic, Burning, Smarting or Itching, don't take chances. Get the Doctor's guaran- teed Prescription called Cystex (Sis- tect). Works fast, safe and sure. In 48 hours it must bring new vitality, and is guaranteed to fix you up in one week or money back on return of empty package. Cystex costs only 9c a day at druggists and the guarantee protects you.

DON'T NEGLECT A COLD

Prehlad v prsih ki lahko postane ne- varen je navadno hitro olajšan, ko se uporabi pomirjevalen, topel Musterole. Musterole NI le mazilo. Je protid- razilo ter pomaga iztebiti bolečine. Milijoni ga rabijo že 25 let. Tri vrste. Priporoča ga mnogo zdravnikov in strežnic. V vseh lekarnah.

Knjige:-

Da preženemo dolgčas se največkrat za- tečemo k čitanju knjig. Naslednje knjige imamo še v zalogi:

LUCIFER — TARZAN, SIN OPICE — TAR- ZAN IN SVET — ZLOČIN ORCIVALU

Te knjige razprodajamo dokler so v zalogi, po 10c vsako. Pošljamo tudi po pošti. Za poš- tino je pridejati 10c za vsako knjigo. Pošljete lahko znamke za naročilo.

Poslužite se te izredne prilike in pišite po knjige dokler so še v zalogi.

ENAKOPRAVNOST
6231 St. Clair Avenue.—Cleveland, Ohio

LIFE'S BYWAYS

KAJ SE JE ZGODILO

Novice o dogodkih doma in po svetu do- bite dnevno v

Enakopravnosti
6231 ST. CLAIR AVE.
HEnderson 5311-5312

A TYPICAL FARM HOUSE

"LET'S Explore Ohio"

FAMOUS OHIO HOMES

JAMES A. GARFIELD CABIN

AT THE GREAT LAKES EXPOSITION

INTERIOR OF THE 122 YEAR OLD CABIN

COURTESY STANDARD OIL CO. OF OHIO

The rustic hominess of a log cabin; the warm, friendly sim- plicity of a farmhouse; the aro- matic atmosphere of a maple sugar camp, all pleasant remind- ers of pioneer homes, stand out amid the glitter and glamour of mammoth industrial exhibits and spectacular entertainment fea- tures at Cleveland's 1937 Great Lakes Exposition. They furnish interesting contrast between 19th and 20th century modes of living. Just across the Court of Great Lakes from model homes which represent modern home building and furnishing, stands the Gar- field cabin, a faithful reproduc- tion of the home in which James

A. Garfield, twentieth president of the United States, was born. Built of logs 122 years old, the rough construction and furnish- ings are in startling contrast to these modern homes. In it are wooden kitchen utensils, oil and candle lamps, spinning wheels, a quilt made of hand-spun thread, and other forgotten things with which our forefathers furnished their homes.

A farmhouse, typical of homes throughout Ohio's rolling farm- lands, is directly across the farm- yard from buildings which house an amazing collection of the most modern farm machinery. Horses, chickens, cows and turkeys are comfortably quartered in their barnyard. The squealing of pigs

blends with ultra-modern usual sounds within the 125-acre Expo- sition grounds. A haystack, corn- field and vegetable garden add authenticity to the farm home at- mosphere.

On the Midway, center of amusements, the work of boiling down maple sugar goes on se- renely, just as it would in a sugar house deep in a maple woods.

It would be difficult to find better examples of the spirit and economics which played such an important part in the develop- ment of our country than these rustic homes provide. At the 1937 Great Lakes Exposition, where the main theme is "The Making of a Nation," they are in a perfect setting.

M. Zevaco:

FAVSTA

ZGODOVINSKI ROMAN

Picouic je šele v mlinu opazil, da mu je tovariš izginil. Ker ga je bilo sram povedati resnico, je vzel svojemu ogorčenju rekel Pardaillanu, da je ostal Croasse spodaj v zasedi in hoče odvrniti napadalce od mline.

"Rad bi se mu bil pridružil," je dodal, "toda moral sem vam javiti, da sovražnik prihaja."

Pardaillan si je dejal, da je Picouic bojazljivec, Croasse pa vtelesen pogum. Nato je zbral v veliki izbi svojo bojno silo, to je, mlinarja, njegove tri hlapce in desetorico mezarjev; z vojvodo Angoulemskim, Picouicom in njim samim vred je bilo braniteljev mline po tem takem sedemnajst mož. Zenske, kar jih je bilo pri hiši, so se zaprle v izbo, ki je imela okno na polje.

Gospod Peretti je napeto opazoval vitezove priprave. Ko je čul, da se res bliža oboroženo krdo, je prebledel. Vendar pa ta blodost ni bila posledica premajhnega poguma.

Pardaillan je povel svojo četo iz hiše. S teze so se že slišali koraki Guisevih mož. Kmalu so se pojavile v mraku njihove postave.

"Ali je mladi človek izdajalec ali ni?" je ugibal gospod Peretti. "Kmalu bom vedel... Moja usoda in usoda Francije sta nočoj v rokah tega neznanca... Kakšna prigoda! In v kakih časih živimo. Bože moj!"

Prav tisti mah pa so zagrmeli arkebuze; plameni strelav so bliskali v noč in s teze se je začelo ječanje ranjenecv in brezglavi beg ostalih.

"Izkupilo so jo!" je mirno rekel vitez. "Nabijte iznova... čeprav utegne miniti pol ure, preden se osvestijo po tem presenečenju!" Nasmeh je zaigral na Perettijevem obrazu.

"Ni izdajalec," je dejal sam pri sebi. "Bogme, Guise ne bo videl mojega denarja. Bearneec bo kralj!"

Naglo je odprl vrata in prijazno poklical vitezja k sebi.

"Jelite, gospod, rekli ste, da se pol ure ni bati novega napada?"

"Morda ga niti čez uro še ne

bo! Zakaj?"

"Nu, dragi gospod, čas je, da odrinem s svojimi mežgi... Bojim se le..."

"Da ne bi gospod Guiski, ako najde mlin zapuščen, poslal za vami krdo jezdecev, ki vam bodo za petami?"

"To je tisto, blagi prijatelj... saj dovolite, da vas imenujem tako? ... V strašni zadregi sem! Ako me bodo zasledovali... bi trebalo..."

"Odpravite se brez skrbi!" se je nasmehnil Pardaillan. "Obljubim vam, da zadržim sovražnika do jutri zjutraj."

"Kaj, res bi hoteli?" je vzkliknil Peretti, resnično ganjen po vitezovi ustrežljivosti.

"Rekel sem vam, da hočem pokvariti Guisu račun."

"Ali je mogoče! Sami bi se upali zadržati to dobro oboroženo četo? ... Zakaj opozoriti vas moram, da pojdejo mlinar in njegovi pomočniki z menoj..."

"To si lahko mislim. Vsi ti gospodje so toliko podobni mlinarjem, kolikor sem jaz podoben papežu."

Gospod Peretti se je zdrznil.

"Morda ste mu podobnejši, nego sami slutite... ako ne z obrazom, pa vsaj z odločnostjo značaja..."

Nagrade nočete, mladi mož, in vaš obraz mi pravi, da bi bilo prigovarjanje zaman. Vzemite vsaj ta prstan... Nemara vam bo kedaj koristnejši od bogastva..."

Tako govoreč je gospod Peretti naglo podal vitezju obroček, ki ga je Pardaillan nataknil na prst, ne da bi se bogve kaj zmešal zanj... Kmalu nato so mežgi, obtovoreni z dragocenimi vrečami, skozi druga vrata ostavili mlinar ter krenili na pot. Gospod Peretti je jahal zadaj, spremljan po mlinarju in njegovih pomočnikih, ki so se bili izpremenili v vojnike. Služkinje so jo peš ubrale po cesti, ki je vodila na Montmartre.

Ko je karavana v brzem pohodu dospela v Ville-l'Éveque, je vodja mezarjev s klobukom v roki stopil h gospodu Perettiju in ga je vprašal:

"Ali krenemo proti Italiji?"

"Ali krenemo proti Italiji?"

"Ne, gospod grof," je odgovoril Peretti. "Krenili boste proti La Rochelle..."

Pardaillan, Karel Angoulemski in Picouic, ki so ostali v mlinariji, so med tem slepo streljali v noč, hoteč ohraniti neprijatelja v mnenju, da je malin močno zasaden.

Malin sam je stal na desni strani mlinarije in je bil z njo spojen po lesenih stopnicah, ki so se začemale ob pritličju stanovanjske zgradbe in so vodile v zgornji del mline, kjer je bilo kolo in odkoder si lahko spravil vetrna krila v tek. Iz tega vrhnega dela si prišel skozi loputnico po lestvi v spodnji del, kamor je padala moka. Vsa celota mline je slonela na koničastem podgradju iz krepkih tramov in se je dala obračati po vetru, ne glede nato, s katere strani je pihal. Podgrajek je bil obit z desekami in je tako nudil zavetje, kamor si se lahko spustil, ako te je bila volja.

Pardaillan si je ogledal vse to, ko je v naglici prehodil hišo in malin.

"To je naš glavni stan," je dejal, kačoč na mlinarijo, "in to je odstopna črta," je dodal, oziraje se na stopnice, ki so vodile v malin.

"Toda se udarimo?" je vprašal Picouic.

"Ali je te strah?" je rekel Karel.

"To ne, Svetlost; a ker so do mači odšli, sem mislil..."

"Pozor!" je viknil Pardaillan.

Guiseva četa se je baš tedaj pojavila na ravni vrhu griča.

Pardaillan je odprl okno in je zaklical:

"Hejo, gospoda! Kdo ste in kaj hočete?"

"Kdo ste vi?" je vprašal iz teme oblasten glas.

"Bogme, gospod vojvoda," je odvrnil Pardaillan, ki je takoj spoznal Guisa po zvoku besed, "kdo drugi naj bom kakor gospodar tega prijaznega mlinarja?"

"S čim vam morem ustreči?"

"Mlinar ali ne mlinar," je rekel vojvoda, "streljali ste na moje ljudi. Ako ste poglavar upornikov, ki so zaprti z vami, se boste zagovarjali zaradi tega nasilja. Obešeni boste, razen če ne utegoma odklenete vrata in ostavite malin. V tem primeru vam darujemo življenje in vam dovolimo, da odvedete svoje ljudi."

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Predajte malin," je zarjul vojvoda, "ali pa naskočimo!"

"Hvala lepa, Visokost! Ali smem odnesti tudi trideset vreč zlata, ki ste jih prilihi ukrast?"

"Prav žal, Visokost! Z grožnjami nas boste samo prisilili, da napravimo izpad in vas pokončamo do zadnjega moža!"

Guise je že hotel nekaj ukazati, ko se je zdajci premislil in besno mahnil z rokami.

"Kdo ve, nemara jih je sto!" je rekel Maineville.

Pardaillan, ki ga je slišal, je zavpil:

"Trije smo, Visokost! Trije, kar menda ni premalo: gospod vojvoda Angoulemski, poln neustrpnosti, da obračuna z vami, kakor ste mu obljubili; gospod Picouic, s poklicem glumač, ta čas lakaj vojvode Angoulemskega; in končno jaz, vaš pokorni sluga, vitez dePardaillan."

"Laže!" je rekel glas. "Veliko jih je."

"Pridite pogledat, kdor ne verjame!" je kriknil Pardaillan.

"Pridite ali pa izginite... če ne, bomo streljali, tako mi smrti bože!"

Med Guisevci je spet nastala zmeda, zakaj sleherni je bil uverjen, da brani mlinarijo najmanj sto arkebuzirjev. Pardaillan se je porogljivo zagrohotal.

"Do svidenja. Visokost!"

To rekši je mirno zaprl okno.

"Da, do svidenja!" je zarohnel Guisevci od togote.

Veel je v širokem krogu obkoliti grič. Nato je poslal narednika v Pariz.

Čez dve uri se je narednik vrnil z vestjo, da prihaja tisoč arkebuzirjev na pomoč.

V teh dveh urah so se Pardaillan in njegova tovariša utrdili, kakor so vedeli in znali. Toda Maineville je sumil, da je vitez nemara vendar govoril resnico; zlasti se je tudi bal, da ne bi obleganci skrili denarja v kak kraj, kjer bi ga bilo težava najti. Poklical je Bussija-Leclerca in se je odpravil z njim na razgledovanje. Maurevert, ki je ostal pri vojvodi, je drgetal od divjega veselja, sovražnik, katerega se je toliko bal, je bil zajet!

"Visokost!" je rekel vojvodi, "ali še vaša obljuba, da dobim od vašega plena dve sto tisoč liver?"

"Dobiš jih, Maurevert, kakor gotovo sem Guise!"

"Nu, Visokost, ponudim vam

zamenjo: imejte svojih dve sto tisoč liver in dajte mi rajši moža, ki je pravkar tako nesramno govoril z vami."

"Razumem te, Maurevert," je rekel vojvoda z mrkim glasom. "Vem, da mržiš tega človeka. A glej, sovražim ga tudi jaz. Stare račune imava drug z drugim. Vzemi zlato, moža pa ostavi meni. Če pa se zadovoljiš s sto tisoč livrami, kar je še vedno lep denar, ti dovolim, da smeš prisostvovati razgovoru, ki ga bom imel s Pardaillanom, kakor hitro bo v mojih pesteh."

"Vraga, Visokost! Zabava bo po tem takem izredna, ali pa mi xstopnina predraga..."

"Kolnem se ti, da še nisi videl enake," je škrtnil Guise. "Privedi jo mislim v Chateletu, v mučilnici..."

"Oho! ... To je med brati vredno sto tisoč liver! Velja. Visokost!"

"Njegovo crko dobiš v nameček," je rekel Guise.

"Če jo dobim, Visokost," je dejal Maurevert, "tedaj plačam dve sto tisoč liver!"

XX.

Naskok na malin.

Med tem, ko sta Guise in Maurevert zbijala te krvoločne šale, sta se Maineville in Bussi-Leclerc prikrala do mline, da bi dognala točno število obleganecv.

V mlinu je bilo vse tiho in tema; pač pa je bilo v mlinariji eno izmed oken razsvetljeno. Ogleduha sta v nekaj minutah pretaknila malin in sta se uverila da ni v njem nikogar. Branilci so bili po tem takem očitno zbrani v hiši. Splazila sta se tja, da bi prisluškovala. Ko se je Bussi-Leclerc po naključju dotaknil vrat, je začutil, da so samo priprta. Z vso opreznostjo jih je potegnil k sebi. Vrata so se odprla brez glasu in tovariša sta počenila na stopnicah, tako da sta imela razgled po vsej izbi. In zdajci sta odrevenela od

strmenja. Neverjeten prizor se je ponudil njunim očem:

Vitez de Pardaillan in vojvoda Angoulemski sta sedela za mizo in sta s slastjo obirala gnjat, med tem ko je pasteta še čakala, da pride na red, in sta zamakala večerjo z vinom, ki ga je nalival Picouic! ... Ob zidu je bila v redu razvrščena dvanajststorična nabitih arkebuz. Na drugi mizi je ležalo več pripravljanih samokresov. Jedoč in pijoč sta Pardaillan in Charles nadaljevala svoj razgovor.

"Jutri bo najina prvo pot v samostan," je rekel vitez. "Ni vrag, da ne bici ganki odprla ust; tako zveva, kaj je z vašo zalo Violetto..."

Kar dobre volje bodejte, vojvoda! ... Gospod Picouic, nalijte nama iz steklenice, ki ste jo zase postavili na stran..."

Saj sem vas videl! ... "Oh, gospod," je dejal Picouic, jadrno nalivaje časi, "verjemite mi, da se ne bi upal piti tistega kakor vi..."

"Zakaj ne, budalo, če ga je dovolj! ... Glej, glej! ..."

Ta vzklik je ušel vitezju v trenutku, ko se je naslonil nazaj, da bi proti luči pogledal barvo vina v svojem kozarcu. Pri tem je dvignil glavo in je uzrl na vrhu lesenih stopnic Maineville in Bussija-Leclerca. Pardaillan je udaril v smeh in je pokazal ogleduha vojvodi Angoulemskemu. Karel je planil po svoj meč. Picouic se je oborožil s samokresom.

"Gospoda," je dejal Pardaillan, "ako vama diši, vaju povabim! ..."

Maineville in Bussi-Leclerc sta bila hrabra človeka. Spogledala sta se. Pred seboj sta imela trojico ljudi; kaj čuda, če ju je obšel misel, da bi prijel Pardaillana in njegova tovariša in bi jih vse tri zvezane odvela k vojvodi Guiskemu, češ:

"Visokost zajela sva posadko; malin je vaš! ..."

Kako sijajno dejanje! In kak

Pazite na oglas v petkovi številki, da vidite, kaj priredi KLUB SLOVENSKEH GROCERISTOV in MESARJEV v nedeljo 25. julija.

Vsem Slovencem,

ki čitajo angleško, kakor tudi staršem, ki želijo dati svojim odraslim sinovim in hčeram v roke dobro knjigo, priporočamo krasno novo povest

Grandsons

(VNUKI)

KATERO JE SPISAL

Louis Adamic

Avtor 'The Native's Return,' 'Laughing in the Jungle' in 'Dynamite'

To je povest treh vnukov slovenskega izseljenca v Ameriki.

Cena lepo vezani knjigi obsegajoči 371 strani, je \$2.50.

NAROČILA SPREJEMA

ENAKOPRAVNOST

6231 ST. CLAIR AVE. — — — CLEVELAND, OHIO

Proda se

Tri izložbene omare se proda poceni. — Vpraša se na 7306 St. Clair Ave.

Delo

Dekle, stanujoče v okolici E. 185 St. dobi delo za hišna opravila. — Zglasiti se je na 756 E. 185 St.

Dekle dobi delo

v slovenski restavraciji in gostilni. Pomagala bi v kuhinji in stregla gostom. Lepa in ugodna pozicija, stanovanje v hiši. — Za naslov se poizve v uradu tega lista.

A. Malnar

Cement Work
1001 East 74th Street
ENdlicott 4371

SEDMAK MOVING AND STORAGE CO.

Local and Long Distance
6506 ST. CLAIR AVENUE
HEnderson 1920
Collinwood Branch:
15022 Saranac Road

DR. L. A. STARCE

pregled oči
Ure: 10-12, 2-4, 7-8
6411 ST. CLAIR AVE.

Soba se odda

Odda se soba, vse udobnosti, \$2 na teden. — Poizve se na 1277 East 60 Street.

Odda se

Stanovanje pet sob in garaža se odda v najem. Naslov se poizve v uradu tega lista.

HIŠE NA PRODAJ

Vi plačate hišo vseeno, pa ako je vaša ali ne. Sledeče hiše so na prodaj po zmernih cenah.

Hale Ave., 5 sob, kopališče, furnace \$2700
Darwin Ave., 6 sob, kopališče, furnace, garage \$3000
Darwin Ave., 9 sob, furnace, kopališče, 3 car garage \$3500
Jenne Ave., 6 sob moderna, krasen lot. Mora biti prodana ker odide lastnik iz mesta.
Darley Ave., 6 sob moderna. Jako poceni.
Darley Ave., 9 sob, zidana hiša, velik lot \$3500
E. 140 St., Hiša za 3 družine, furnace, garage \$6500

MATT PETROVICH

253 EAST 151st ST.
KEnmore 2641-J

Oglašajte v —
"Enakopravnosti"

1934 — 21. JULIJA — 1937

V spomin tretje obletnice kar nas je zapustila naša ljubljena mati

Ana Lence

Leti tri Te grob že krije, nas si pustila in odšla, Lepše zdaj Ti solnce sije, rešena si skrbi, gorja. Šele zdaj prav vsi spoznamo kaj si bila Ti nam vse, vzorna žena, dobra mati zlata duša in sree.

Zalujoči otroci:

Annette, Frank, Marie, Anna in Josephine.

uspeh, kaka nagrada! ... Vstala sta in pozdravila. Bussi-Leclerc se je odkril in je rekel vlijudno:

"Gospod de Pardaillan, žal nama je, da vas motiva pri večerji; toda šli boste z nama, tako mi smrti bože! Naprej, Maineville! ..."

Z mečem v roki sta planila naprej. Bussi-Leclerc je tako silno treščil Picouica z ročnikom po glavi, da je siromak omedlel. Nalet ju je zanesel prav na sred izbe. Tedajci pa je skočil Pardaillan k znojstvu stopnic. Drug vrata so bila zagrajena — umijima je bil odrezan! ...

Vse to se je zgodilo prej, nego je moči povedati. Maineville je našel pred seboj vojvodo Angoulemskega, Bussi-Leclerc Pardaillana ... Meči so zažvenketali. Bussi-Leclerc je zaporedoma poizkusil nekaj svojih najboljših sunkov; vitez, ki je med borjenjem z enim očesom pazil na vojvodo Angoulemskega, jih je prestrelal drugega za drugim.

Slovečega dvobojevača se je polastil gnev. Kaj! Ali je res našel protivnika, ki se je komaj zbrknil zanj?

"Pozor, gospod, ubijem vas!" je zavpil ter izpal proti vitezju z ravnim sunkom.

(Dalje prihodnjici)

Oglašajte v — "Enakopravnosti"

HOW OFTEN CAN YOU KISS AND MAKE UP?